

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet” közlönye.

H. 524

Szerkesztői szállás:

Szent-Miklós-utca 791. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A ref. főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek és reklamátiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr.; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

A hirdetési díjak előre fizetendők.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, Erzsebetter, 9. sz.) Bécsben Hansenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

BOLDOG UJ-ÉVET.

Mivel köszönhetnénk be jobbal ez újévben olvasóinkhoz, mint ez egyszerű kívánságunkkal; minő mondatot írhatnánk ennél ma ékeesebbet kis lapunk homlokára, hogy:

Boldog újévet!

Több értelme van e három szónak, mintha hasábokra menő szerencse-kívánságot hordanánk össze; de több szükség is van e három szóra ma, mint valaha.

Bár hová vessük tekinteteinket ezen, még csak nem rég ifjú erő, nemes büszkeség, gazdag remények, magas ambíciók által teljes, szép hazában mindenütt a honfű, a csüggedés, a békétlenkedés, a reménytelenség, a lemondás gyászos képeivel találkozunk.

Férfiak, kiket a haza rendíthetetlen oszlopainak gondolsz; jellemes, bátor egyének, kik a csatásokon nem egyszer nevelték szemközt a halálthordó golyókat; ma lebecsült fejjel, sápadt arcuzal járnak-kelnek körülünk; a kedélyes időtöltések megfogyatkoznak; az éles és szemrehányó hangon tartott politikai vitatkozások napirinden vannak.

Az önbizalom, a hit egy szebb jövőben: meghalt.

Bizony szükségünk van egy boldogabb új évre.

Nehéz napok jutottak korunk gyermekeinek osztályrészül.

Mert nem azok a legvéstetlesebb idők, midőn egy hang viharzik át a hon fölött, hogy: polgárok, itt az ellenség, fegyverre, mentsük meg a hazát! mert ilyenkor pillanat alatt ezernyi hősokeket teremt a honszeretet lángja — és vagy fényesen győznek, vagy dicsőségkoszorúzottan esnek el a szent harc mezején, mint feledhetlen emlékü költőnk mondá:

„Oh ne sirasd meg annak végzetét,
Ki a hazáért adta életét;
Édesen alszik anyja kebelén,
S áldások őrzik csöndes nyughelyén.”

Ámde, midőn a nemzet harc, küzdelem, leveretés nélkül, a nélkül, hogy valamely historiai áramlat ellenállhatatlanul kényszerítené hivatása befejezéséhez; sőt akkor, a midőn a fényes politikai missió, mely a népek nagy családjában reá bizva látszott és látszik lenni, még oly igen messze áll a teljesüléstől; midőn a nemzet, melynek ezer esztendő — és még ellenségei által sem dicstelennek nevezhető — multja van; mely csak

kevéssel ezelőtt oly vidáman, mondhatni: merészen és kihívólag tekintett a jövő elébe, a mely keleti phantasiája előtt oly bájos rózsaszímben tündöklött; midőn — mondom — a nemzet egyszerre látja, hogy a rózsafelhő, mely szemeit kápráztatá — undok sarra változott; az arany, mely oly csillogón tünt elébe, a talmi réznél is rosabb; az alkotások, miket nagy fáradsággal létrehozott, kilencztizedrészben kártyavár, avagy homokra épült ház; s nagy emberei közül némelyek, kiket csillogt gyémántoknak képzelt — most csupa karczott üvegdarabok: a keserű kiábrándulás fájdalomtól megkapatva, a tehetlenség nyomasztó érzetétől megbénítva, a reménység csalóka fényétől megfosztva önként készül a nem-lét, a megsemmisülés mélységes tengerébe temetkezni: az valóban megdöbbentő és kínos látomány! és ez a halál minden más, csak nem dicsőséges, csak nem férfias, csak nem a magyar nemzet magasztos multjához méltó!

De nem, nem és százszor nem — talán csak mi látunk ily sötétet — és a nép, melynek atyái szívében a költők és történészek által égig magasztalt honszeretet lakozott, melynek számára e szent földön kívül e nagy világon több helye nincs; a nép, mely édesen zengő nyelvén a földkerekségen csak ez áldott szép hazában beszélhet és talál viszhangra; a nép, melynek annyi Leonidást adott az Urísten; ez a nép a magyar nemzet, nem hagyja, nem hagyhatja, hogy drága hazája elveszzen, megsemmisüljön, meghaljon; hanem kiemelkedik a nyögő léthargiából, fölemelkedik a csüggedtségből, lerázza magáról a tehetlenség súlyos rablilincseit és kezébe ragadván a tiszta, józan és önzetlen hazaszeretet, a munka, a cselekvés, a kiszámított tettek lobogóját; és eldobván a jajgatás, panaszkodás, a bizonytalanság, a kísérletek, az erélytelenség, gyávaság és a phrasisok hitvány mankóját és rongyos foszlányait: ismét harcolni kezd és halad előre addig, míg e hon a béke, rend, elégedettség, az igazság, a jogosság hazája leendő; vagy pedig, ha ennek kivételére ereje és képessége nem lesz — nemesen küzdve hal meg a szellemi csatamezőn.

Ne terjesszük tehát a félelem, a csüggedés, és reménytelenség vészes és gyávaságról bizonykodó érzelmeit, sem fenn, sem alant ne vigyük át az önbizalmatlanságot a jövő évbe is; hanem inkább szövetkezzünk és lélekkel munkálkodva igyekezzünk népünknek veszendő reménységét újra ébreszteni és a világnak megmutatni, hogy:

„El magyar, áll Buda még!

Értesítés!

Tisztelettel kérem föl azon vidéki tagokat, kik a január 9-ki jogász-gyűlésen megjelenni kívánnak, hogy ez iránti szándékukat egyleti pénz-

tárnok Ajtai Mihály urnál, alkalmas elszállásolhatás tekintetéből, egy levelezési lapon még a gyűlés napja előtt tudatni sziveskedjenek.

Maros-Vásárhelyen, 1875. január 2-án.

a rendező bizottság nevében:

Kuti Albert

egyleti titkár.

MAROS-VÁSÁRHELYTT, 1874. dec. 31.

Tisztelt szerkesztő úr!

Eltekintve azon némelyek által az ön lapjának tulajdonított új irányu tendenciáktól és különben is, mert ön programjában határozottan a Deák-párt álláspontjára helyezkedett továbbra is; és végre, mert meg vagyok győződve önzetlen hazafiságáról: kérek egy kis tért, habár csak halvány ecsetelésére azon fényes és hatásos gyűlésnek, melyet a maroszéki Deák-párt e hó 28-kán tartott.

A vidék legintelligensebb része igen tekintélyes számban jelent meg a pártgyűlésre, melynek elnöke: Filep Albert, jegyzője: Deák Lajos volt.

A tanácskozás kiindulási pontját a tordamagyari Deák-párt által átküldött azon jegyzőkönyv képezi, melyben rosaltatik az u. n. erdélyi magyar nemzeti párt föllépése és egész eljárása.

Elképzelhető, hogy ezen tárgy terjedelmes sorompót képezett a szellem csillogó és ékes fegyvereivel harczoló vitézek küzdelmének.

Hazánk bajainak, nyomasztó helyzetünknek, a káros pártalakulásoknak ecsetelése és bírálata valóban parlamentaris komolysággal folytatott s a tanácskozás folyama lélekemelő képet nyújtott arról, hogy mily sokan vannak csak a mi kis vidékünkön is, kiknek a haza sorsa, veszedelme igazán szívükön fekszik, s kik készek annak megmentésére a legnagyobb áldozatokat is hozni.

De nemkevésbé lélekemelő látványt nyújtott a gyűlés azért is, mert fényes és ritka példáját mutatta a tiszta elvhűségnek, a politikai következetességnek.

Az egyik szónok nagy hatásu beszédben gyönyörű logikával vezette le, hogy ma, midőn mindenfelé e hazában annyi vádat és rágalmat szórnak a Deák-pártra; ma, midőn a jajgatók, a mindent éjszótét színben feltüntetők itthon és a külföldön azt hirdetik, hogy Magyarország veszni készül; ma, midőn maga a Deák-párt is beismeri és fölismeri, hogy míg a nagy alkotásokat létre hozá és védelmezé, addig sok hiba és tévedés elkövetett és sok jó törvény meghozatala elmulasztott: épen ma, ha valaha, kell a Deák-pártnak, melyben ma is a legmagasabb culturalis és vagyoni erők és a legnagyobb számmal találhatók, összeszedni magát, megerősödni, a szétforgácsolástól megóvni és erős karokkal fölragadni a szabadelvű mérsékelt haladás meghajolni indult lobogóját. Ha most a párt szétoszlának, a hatalmat gyöngö, erőtelen kezébe adná, s azt mondaná: lme, nemzet, én vészbe hoztalak — eredj már most akár előbb, akár vissza, én félre állok: vajjon a párt így szólva és cselekedve nem lenne-e az erkölcsi gyávaság táborá, s vajjon nem lenne-e méltó a historia legkárhóztatóbb ítéletére?

Mig ellenben, ha most megerősödvé, talán férges elemeitől kitisztulva, józan számítással és a hibák komoly érzetével s azok megjavításának szilárd elhatározásával indul meg az immár nem járatlan úton; vajjon nem szeresheti-e vissza hazánknek homályosulni kezdő dicsőségét; s vajjon nem segítheti újabb virágzásra a nemzetet?

Avagy hol van egy más párt, vagy csak egyén is, ki garanciát nyújtva vállalkoznék a hazamegmentés nagy és fáradsalmas munkájára?

Sehol!

A Deák-pártnak erkölcsi, lelkiismereti, hazafias kötelessége továbbra is folytatni ama nagy küzdelmet, melyben az egyesek jutalma csak a dicstelenség, csak a rágalom, csak a fáradság; de a melyeket szívesen hordoznak el, csak hogy a haza ismét fényre derüljön!

Az emelkedett szellemű tanácskozás folytán, melyben sokan részt vettek az u. n. erdélyi m. nemzeti párt tagjai hírében állók is; de, kik közül egy sem nyilatkozott, hogy a párt kebeléből kilépni óhajta; határozattá lett, hogy a gyűlés a tordamegyei átiratot tudomásul veszi; a Deák-pártot annyival inkább fenntartandónak, megerősítendőnek és consolidálendőnek tartja, mert azt hiszi, hogy egyedül az hivatott a jelenleg létező pártok között, tekintettel multjára, szellemi és vagyoni erejére, hogy a hazamegmentés nagy munkájára vállalkozzék.

Továbbá: kimondotta a párt az országos Deákpárt által formulázandó program elkészülte előtt is némely főelveket, melyeket mintegy irányadóknak tekint; ilyenek: a közjogi kiegyezés sértetlensége, annak kifejezése, hogy államháztartásunk egyensúlya rendkívüli eszközökkel is okvetlen helyreállítandó, melyre nézve a legnagyobb áldozatoktól sem retten vissza a párt; végre, hogy belügyi reformjaink, melyek iránt a közvélemény világosan és hangosan nyilvánul: mihamarább valósttassanak.

Végül: a párt szervezesebb beléletének szüksége nyilvánvaló lévén, egy állandó igazgató-választmány küldetett ki, melynek tagjai: Filep Albert, Illyés István, Z. Knöpfér Vilmos, Jenei József, Szentivány Kálmán és Vályi Pál.

Jogi szemle.

Az új ügyvédi rendtartás.

„Prókátor-nemzet“ vagyunk. Hogy ne érdekelne hát bennünket az ügyvédi rendtartásról szóló törvény. Ugy látszik azonban az előttünk fekvő törvény dicsérete.

TÁRCZA.

Sylvester-éji mulatozók.

Setétben, titkon szökik el az ó-év és setétben, titkon jelenik meg az új; mintha nem örömet látná azt a sok kellemetlen arcot, mely ama távozót kíséri és a megjelenőt fogadja. A távozó nem búcsuzik senkitől, nem üdvözlől a megjelenő senkit, s ha némely jó-avagy rossz-akaró fenn nem virasztaná az éjszakát: a nagy változásnak csupán az órák lennének éber tanúi, melyek kongásukkal, zengésükkel, vagy kakukkolásukkal adnának hírt a némaságnak, az éji nyugalomnak, a nevezetes eseményről, arról a pillanatról, midőn az idő végtelen hosszú lánczának két egymáshoz kapcsolt szeme épen az összekapcsolásnál suhan el az álmódok fölött.

Hanem a jó szokás ében tartja azokat, kik az ily események iránt nem egészen közönyösek. És azok igen sokan vannak. Egy-két jó ismerőst itt is, ott is összehoz a véletlen, néhol többen is vannak együtt semhogy jól mulathatnának, ott aztán rendes hadjáratot folytatnak az unalom ellen, mely előbb az ajkakra, a nyelvre, azután a szempillákra ül. Szerencsére, az ilyen társaságban akad egy képzelgő, ki a bőbeszédűség uszályos leplet magára öltvén, elhitheti önmagával, hogy ő a társaság lelke. Szegény lélek; alig ütött még tíz órát s már féligmeddig fáradtan lebben a felnyitott zongoráig s annak billentyűit kísérti. Kéri, hogy játssa el Strauss-nak valamelyik keringőjét; hanem ő e szavakra — melyeket egy koros arszlán a lehetőleg komoly kedvességgel ejtett ki — mint valódi gonosz szellem a kakaskukorékolásra, oda hagyja a küzdőtér s szerény kéréssel a társaság egyik nő tagjához fordul. Ez egy magas, sovány úrhölgy, kinek tekintete gyakran függ az imént felszólalt koros úr komoly kedvességű alakján. Az úrhölgy helyet foglal a zongora előtt, kezei végigbugdálnak a billentyűkön, néhány üteny bevezetés után panaszos, de éles hangon kezd énekelni; szemei megakadnak a lefüggő csillár egyik bémult gyertyatartóján, s csak igen ritkán fordítja el róla tekintetét, hogy a társaság amaz egyik tagjának hangulatáról puhatolódzék. A társaság e tagja igen nagy hajlandóságot érez az elszenderülésre.

Ekkor behozzák a theát. Az énekhangba a csészék

tes feladatává tette nemzetünket a „prókátor“ melléknevétől megszabadítani. Helyesen ismerték fel, hogy fajunk perlekedési hajlamában, prókátorkodási természetében gyökerezik a meddőség, sem lehet ellene kifogásunk, ha az új törvény e bajt orvosolni kívánja. De a törvény-készítők észleletének helyessége csak is e pontig terjedt, s munkálatukban nem látjuk nyomát, hogy az általuk felismert jelenség forrását is igyekeztek volna felfedezni. Ehhez képest oldották meg feladatukat is. Ők beérték azzal, hogy az utat a prókátorsághoz telehintették tövissekkel, elsáncolták és eltorlaszolták, megkoronázták egy kis doktori hokusz-pokuszsza, hogy a közönséges ember fia szent borzadálylyal térjen ki e pálya elől, mely eddig oly nagy és oly sokakra nézve csábos és kíváncstos volt.

A gyógymód prohibitív. Meglátszik rajta, hogy készítésébe be nem folytak oly óhajok és faktorok, melyek a boldogító sánczokon kívül tenyésznek. A kik készítették, azok egy megfutott ügyvédi pálya babérain pihenve láttak a munkához, melyet bevégezvén kétségkívül felsohajtottak: „adjunk hálát az Istennek, hogy nem a maguk javaslatának ábrázatához kellett alkalmaznunk a magunk életét.“

Doktori remekét kívánnak ezen túl az ügyvédi vizsgán kívül. A ki neve elé a szellemi nemességet dokumentáló két betűt meg nem szerzi, hogy legalább aláírása alábbvaló ne legyen a német ügyvédekénél, az hiába tesz kitűnő ügyvédi vizsgát, mert hiszen nem rátermett, gyakorlati emberek kellene oda, hanem tudósok, baccalaureatus „Dr“-ok.

A világ igen csodálatos logikával él. Az orvostól, kire legdrágább kincsünket, egészségünket és életünket bizzuk, nem kívánunk egyebet, mint hogy öt évi kursust végig járja, s aztán a maga vizsgáit egymásután letegye. Ezzel képesítve van arra, hogy gyógyítsa az emberiséget. — Az ügyvéd, az már egészen más. Az ügyvédek kell négy évi tanfolyam, legalább egy esztendő a két betű („Dr.“) megszerzésére, azután még négy évi gyakorlat: ez összesen kilenc esztendő. Nem csekélység valóban, s elég alkalmas arra, hogy a pályáról elriaszassa a kompetitorok eddigi nagy számának jó részét.

és kanalak csörgése, majd halk szűresülés vegyül. A társaság fiatalabb tagjai nem igen szeretetteljes pillantásokat lövellnek az éneklő felé, ki érzékeny dalának már befejezéséhez közelg. Koronkint egyik-másik arc olyan kifejezést ölt, mintha valami igen nagy keserűséget nyelne el; néha a kéz a szájhoz emelkedik, mintha egy erőszakkal kitörni készülő — hangot akarna visszafojtani.

Az éneklés bevégeződött; néhány szerény taps zavarja a beállott csendet; az ajkak dicsőítő szavakra nyílnak, azután ismét bezárulnak. Ez alatt a társaság egy igénytelen férfi tagja, ki e perczig majd semmi életjelt sem adott magáról, őrzi a theának bátorító hatását s ajkait megnyitja; meleg szavakban fejezi ki örömét a fölötte, hogy épen, mint ezelőtt egy évvel, ugy most is ugyanazon társaság mulat együtt Sylvester estéjén e vendégszerető ház falai között, csupán azt az egyet sajnálja, hogy miundnyáján öregebbek lettek egy egész hosszú évvel. A beszélőre két kérielhetetlenül lesújtó tekintet repül, de ő arról semmi tudomással sem bír, mert theás csészéje fölé hajolva, abból újabb bátorítást igyekszik kanalizni.

Az óra tizenegyét üt. A házi kisasszony mellett ülő fiatal uracs, sietve vonja ki óráját, megtekinti s magára felhuzva szemöldökét, a bámulás legfátyolozottabb hangján kérdi: „Már tizenegy óra? Valóban itt repül az idő.“

Az órák tuezetje jön lámpafényre a zsebekből és más rejtkehelyekről s a szemek meggyőződést szereznek arról, hogy a tülek valóban nem csalódtak. Tizenegy óra; ezt a társaságnak majd minden tagja bizonyítja nemcsak szavaival, hanem lapos pillantásaival is. És miután mindnyáján meggyőződtek arról, hogy még egy hosszú órát kell együtt szenvedniök, némelyek végső elcsüggedésükben már el sem fojtják ásitásukat, mások — a fiatalabbak — utolsó kísérletekhez folyamodnak.

Egy szerencsés véletlen segélyükre jön ez utóbbiaknak. A komoly kedvességű koros arszlán, elbűvölve a dal varázsától, kezeit lecsüggeszti a támlásszék két karján, szempilláit lezárta s talán épen azt álmodja, hogy újév van.

Az ifjak halkan nevetnek, az öregek nem nevetnek, nem is neheztelnek, hanem a magas, sovány, szelleműs úrhölgy, ki sem ifju, sem öreg: ő dégotírozva van. Gúnyos mosolylyal fordítja el fejét s szemei önkénytelenül

De a törvény tudott arról is gondoskodni, hogy az új ügyvédi arának egyéb kárai is legyenek. A törvény akkor, mikor az ügyvédek számát csökkenteni iparkodik, egyszersmind oly rendelkezést tesz, hogy az ügyvédi honorárium megszabását a bíróság kezéből kiveszi és az ügyvédek s a felek szabad egyezkedésére bizza. Ez ellen, mint elv ellen, a legkisebb kifogást sem tehetjük; de mikor az ügyvédi gyakorlat így megszorítottatik, s kevesek privilegiumává tétetik s a panaszos és peres másképp nem keresheti igazát, csak ügyvéddoktor által: akkor a panaszosok az ügyvédi ezéh kezében vannak, s az új törvény százszorta kártékonyabb orvosságot kotyvasztott, mint milyen a betegség, melyet gyógyítani óhajt.

Senki se vélje, hogy a fölületesség, a tanulatlanság szószólói akarunk lenni. Mi csak a pedanteria elleni vagyunk. Címeiket osztogasson az akadémia, az élet adjon foglalkozást és állást.

A magyar ember perlekedő kedve nem onnan származott, hogy sok ügyvéde volt. Szerves polgári törvénykönyvünk soha sem volt; birtokviszonyainkat — a meny nyiben a nemesség volt a birtokos — közjogi törvények magánjogiakkal vegyest rendezték, melyek mindennemű politikai esélyekkel együtt hullámozottak, nélkülözték a kellő biztosságot, s prókatori fufangra nagy szerepet ejtettek. Ezekhez járul, hogy a politikai pálya kizárólag jogi tanulmányokkal kezdődött. Magyarországon, s így az az osztály, mely a politikai nemzet volt, akárhogy ügyvédi, akárhogy hivatalnok, akárhogy önálló politikai szerepre készült, szükségkép, mint jurátus és jogász nyitott az életbe. Ez ugy is másképp lesz a társadalomban. Mindez századok hagyománya, s hosszú időn át fejlődött következetesen. Elég legyen ezekre, mint nemzetünk prókátoros természetének forrásaira utalnunk. Itt kell a gyógyszer alkalmazni, ha sikeresen akarunk gyógyítani, nem pedig a korállapot jelenségeinek erőszakos elfojtásában. Egy beteg ember soha sem gyógyult még meg attól, ha betegsége jelét, a sápadtságot, azzal üzték el, hogy pirosra csipkedték az arcát.

Pedig az új ügyvédi rendtartással aligha elértünk egyebet.

X.

a csillár megbémult gyertyatartóján akadnak meg, s véletlen egy sóhajjal csal ki kebeléből. E sóhajban a Jemondás határozott kifejezése van; e sóhajlyal talán gyöngéd érzelmek repültek el, melyek vágyakat és reményeket ragadtak magukkal s a múlt évvel együtt rohanak a végtelen multba.

És az alvó lelkében most is zengenek ama dal hangjai; talán megvalósult ábrándképek vonulnak el lelkében; talán azt álmodja, hogy az a dal csupán csak az övé, s abba csak a saját dalának szabad beleolvadni, hogy a kettő egy teljes összhangot képezzen; — úgy van, bizonyosan ezt álmodja, mert álmát dorombolásszerű morgó hangjával elámulja. Egyébaránt ez a hang inkább horkoláshoz hasonlít.

A fiatal lélek, ki jó idő óta lehangelődve hallgat, egyszerre felüti fejét, azután csak annyit mormog: „scandal!“ A megbotránkozás sokszorosán nyilvánul és élénkséget kölcsönöz a társaságnak. A szélsőségek találkoznak, egy alvó felhangolja az álmosok kedélyét; a nevetés innen onnan elétör, zaj lesz; az ifjak nagy kedvet éreznek arra, hogy ez alvó vén oroszán bajuszán szalmaszállal babráljanak, hanem a bonton megmenti az oroszánt.

Most már gyorsan repül az idő, mert élénkség van a társaságban. A hangos nevetés, zongorázás csak olyan ez alvó öreg dandyrá nézve, mint tolvajnak a zürzavar annál kényelmesebben találja magát.

Végre üt az óra tizenkettőt. Az élénkség tetőpontját érte el; a kölcsönös üdvözetek, szerencsekiívánatok stb. általános zajt idéznek elé; a társaság lelke újabb bátorságra kap, — de már késő, a vendégek távozni kényszerülnek. Bunda, nagykabát, kezkenők, kalapok elévéve, majd felöltve, s a boldog álmodó még mindig éneklő egyhang, mormogó dalát. A vendégek búcsút vesznek a háziaktól s ekkor az a hallgatag ur, ki oly mohón kanalizta theás csészéjéből a bátorságot, megérinti az alvó vállát; ez fölserken, először is szeméhez kap, azután háján simit egyet s bámulva, tévovázva tekint szét a távozó vendégeken. Szemei keresnek valakit, de nem találják; gyöngédtelen felébresztője kezébe adja kabátját, kalapját. Mikor aztán helyzetében fölismeri magát, akkor szörnyű röstelléssel bocsánatot kér, mentegeti magát, persze minden jól van, meg van bocsátva.

Jó éjt. Boldog újévet.

A communitás gyűlése

1874- december 30-án

Elnök: Borosnyai Pál polgármester délután 1/4 órákor — a városház nagytermében, hol a képviselő tagok nagy számmal voltak jelen — megnyitja a gyűlést, s bejelenti a nagyméltóságu m. kir. belügyminiszterium azon leiratát, melyben a város közönségének tudtára adatik, hogy a városi főispánságok beszüntetésével az ezen szab. királyi városban is szervezett főispánság eltörlésével Thüri Gergely az e minőségben hordozott hivatalától felmentetett, — mi is tudásul vétetik.

Ezek után e mai gyűlést megelőző két előbbi ülés jegyzőkönyvei hitelesítettnek kevés módosításokkal.

Kihirdetetik a napirend, mely következő:

1. A borfogyasztási-adó körüli intézkedések.
2. Az 1875. évi költségvetés.
3. A múlt ülésről elmaradt tárgyak.

Bodola János képvis. tag mindenekelőtt azon kérdést intézi polgármester elnökhöz, ha a Hirschmann és társaival kötött haszonbéri szerződés már aláírva és betáblázva van-e?

Elnök rövid feleletben kinyilvánítja, hogy több okok miatt a szerződés se aláírva, se pedig betáblázva nincsen.

Mely felelettel Bodola János meg nem tud elégedni, s nem azért, mert a városnak nagy érdekei látszanak kockáztatva lenni a szerződés ki nem állítása és be nem táblázása által; indítványozza tehát, hogy határozatilag mondassék ki, hogy az említett szerződés 24 óra alatt kiállítva és aláírva legyen, mely indítvány szavazás alá bocsátván, elnök enuncialja az indítvány értelmében hozott többség határozatát.

Olvastatik a Beke Zsigmond és Nagy Imre kérvénye, melyben a bor- és szeszadó fejében beszédett pénzek hív és pontos beszolgáltatása ötletéből következő jelzálogi biztosíték-nyújtás alóli felmentésüket kérelmezik.

Előadó Kis József oda véleményez. hogy ezen kérelem már azért is teljesíthető, mert eltekintve attól, hogy nevezettek insolidum válalták magukra a várossal szemben azon kötelezettség teljesítését, melyet a pénzügyi hatósággal szemben a város magára váltalt — magukban az egyénekben oly garantiát lát — hogy egyedül képességet mutat fel eo ipso e köteleesség pontos teljesítésére.

Ezen véleménynyel szemben Ajtai Mihály azon nézetet terjeszti elő, hogy bár e firma reá nézve is teljesen kielégítő, de jöhetnek elő véletlen és előre nem látott események, melyek bizonyos kötelezettség teljesítését megakadályozhatnák, s jelen esetben egy ily körülménynek csak is a város hordozná káros következményeit; ugyanazért indítványba hozza: hogy, ha nevezett kérelmezők nem is nyújtanak teljes és jelzálogi biztosítást, legalább egy-két hónapi részlet biztosítás-nyújtására köteleztessenek állampapírokban.

Dobai Sándor és Kis Károly az előadó mellé csatolnak. Vagner Frigyes aggodalmát fejezi ki, hogy kérelmezők nem is válaltak valamely összeg erejéig magukra szabályszerű kötelezettséget, mivel csak is kezeletést emlitenek, ugyanazért pro memoria jegyzőkönyvi kifejezését kéri annak, hogy ő magáról minden teletelőséget e tekintetben elhárít.

Dr. Knöpfler Vilmos visszaemlékezik azon csak a közelmúltban is igen gyakori eseményekre, melyek által a város részére igen sok hátrány idéztetett elő és épen azért úgy véli, hogy egy kis biztosítékkérés a város részéről nem méltánytalan követelés, annyival inkább, mert, ha már a város kötött egy nagyon is végrehajtható szerződést a pénzügyi hatósággal, ugyan egy ilyet kell, hogy kössön kérelmezőkkel is. Különben a firma ellen mi kifogása sincs.

Bodola. Az előadó mellett van azon hozzáadással, hogy Beke Zsigmond és Nagy Imrével köttessék egy kezelési okmány, s erre nézve a tisztí ügyész küldessék ki.

Szavazás alá kerülővén a kérdés azon többségi határozat enunciatot, miszerint tisztí ügyész kössön nevezettekkel egy kezelési okmányt, s azt jóváhagyás, esetleg hozzáadás végett terjessze be a képviselőtestület elébe.

Felolvastatik az 1875. évi költség-előirányzat, melyet tér szűke miatt csak legfőbb tételeiben közlünk:

I. Bevételek:

a) A városi fekvő javakból	10295	frt	70	kr.
b) Városi javadalmakból	31771	"	39	"
c) Javadalmazási jövedelmek	4000	"	—	"
d) Cselekvőtőkék kamatai	400	"	—	"
e) Különbféle jövedelmek	6103	"	44	"
f) Előre meghatározott czélokra rendelt bevételek	30033	"	55	"
Összesen	82614	"	8	"

II. Kiadások:

a) Városi tisztviselők és szolgálók fizetése	31568	"	33	"
b) Igazgatási költségek	11676	"	69	"
c) Biztonsági kiadások	648	"	—	"
d) Segélyezésekre	341	"	42	"
e) Képző- és jóték. intézetekre	8680	"	—	"
f) Különbféle kiadások	11059	"	29	"
g) Meghatározott czélokra szolgáló alapokb. leendő kiadások	25000	"	55	"
Összesen	88974	"	28	"

Általános ismételés és kimutatás.

1. A majorsági pénztár terhére előirányzott rendes és különbféle kiadások főösszege teszen 63973 frt 73 krt.

Ugyanannak javára előirányzott rendes és különbféle bevételek főösszege 52580 frt 53 kr.

Mutatkozó hiány 11393 frt 20 kr.

2. A kövezetalap bevétele 13000 frt — kr.

Ugyanannak kiadása 13000 frt — kr.

3. Az építkezési alap bevétele 17033 frt 55 kr.

Ugyanannak kiadása 12000 frt 55 kr.

Pénzmaradvány 5033 frt — kr.

Az előterjesztettek alapján kitűnik, hogy a budget deficitkép 11393 frt 20 krt mutat fel.

Olvastatik a bizottság véleménye, mely a barom-útleveleknek 18 krról 20 krra emelésében, a polgárosodási díjaknál, a sörnél 1 frtről 2 ftra emeléssel több bevételt előirányoz. A kiadásoknál pedig a világítás-, kútnál kiadásokból levonni szándékszik.

Olvastatik az enquette-bizottság véleménye, mely a bevételekre nézve nagyobb részt a bizottsággal egyértelműleg előirányoz. A kiadásoknál pedig egy díjnoki állás eltörlése, 4 városszolga elbocsátása (melyeknek fizetéséből éjji örök lennének fogadandók), egy a polgári iskola kiadásainál mérséklést javasol.

Dobai és Dr. Sós Kálmán azon értelemben vannak, hogy az enquette-bizottság nem törvényes és így annak véleménye irányadó sem lehet.

Bodola felolvass egy általa és Dr. Knöpfler által aláírt és benyújtott írásbeli indítványt, mely a költség-előirányzatot a tanácsnak visszaadni óhajtja, azon czélból, hogy abban semmi nemű fedezet kimutatva nincs, s különösen hangsúlyozta azt, hogy bizonyos pénzek egyéb czélokra ne fordíttassanak, úgy fekvő javak el ne idegeníttessenek.

Több szóváltás után, melyben Dobai Sándor, Ajtai Mihály, Szöllösi Sámuel, Dr. Knöpfler Vilmos vettek részt; elnök enuncialja, hogy a budget sem általános, sem részletes vita tárgyát nem képezheti, hanem fedezetajánlással mihamarabb a képviselőtestület eleibe fog újból terjesztetni.

Együttal szavazás alá bocsátja új budget hiányában az 1873. évi költségvetés határai közötti indemnitás kérdését; mi is 1875. január hóra megszavaztatik.

Ülés vége fél hét órákor.

Nyilvános köszönet.

Fél évvel ez előtt a szerkesztőség átvétele alkalmával t. munkatársaim neveinek közzé tétele iránt tettem volt ígéretet.

Ez ígéretet tettem, mert tudtam, hogy kötelességemnek magamra meg nem felelhetek; egy vidéki lap jövedelme sokkal csekélyebb, hogy sem abból a munkatársak is illőleg jutalmaztassanak.

Kétségtelen, hogy az illetőket inkább az ügy iránti áldozatkészség, mint anyagi haszon fűzte a „Székely Hirlap“-hoz.

Áldozatkészség vajmi ritka ma; megérdemli, hogy az azt hozók nevei nyilvánosságra hozassanak.

Midőn ígéretemet az újév kezdetén beváltanám, egyszersmind kedves alkalmul szolgál legőszintébb köszönetemet fejezni ki szíves támogatásukért, s kérem jövőre se vonják meg becses munkálkodásukat.

Bocskor Mihály.
Csongvai Károly.
Deák Lajos.
Dobolyi Sándor.
Dobai Albert.
Gyárfás József.
Fekete Gábor.
Dr. Hene József.
Kádár Pál.
Kozma Gyula.
Mentovich Gyula.
D. Nagy János.

Oroszlán István.
Pávai V. Elek.
Páll Károly.
Sándor Kálmán.
Szabó József, ügyvéd.
Dr. Székely József.
Szentgyörgyi István.
Száva Farkas.
Vagner Dani.
a Szerkesztő.

A súlyok- és mértékekről.

(Folytatás.)

Egy biztos alapra fektetett mértékrendszer megálapításának érdeme, a francziákat illeti meg, a kik egy természetes egységet, a földkörnegyedének egy tizmilliomod részét fogadták el állandó alapul és pedig a következő előzmények után.

Még 1790-ben több francia városok kérelmezni kezdték azért, hogy a sok visszaélésekre okot szolgáltató különféle mértéknek beszüntetésével, azoknak egyenlővé tétele szabályoztatnák. Ezen városok kérelmét Talleyrand a nemzetgyűlés elébe terjesztette, a hol Bounai jelentésére elhatározták a királyt fölkérni, hogy az angol királyt is hívja föl, a francia akadémia által megválasztott megbízottak mellé, a londoni királyi egyetem által választott hasonló megbízottakat, egy állandó mértékrendszer alapjának meghatározása végett kirendelni.

Ezen egyenlő számból álló bizottság czéljával volt kitűzve, hogy 45° északi szélesség alatt, vagy más alkalmas helyen, a másodperc ingójának hosszúságát meghatározzák.

Azonban a bekövetkező francia forradalom ezen határozaton nagyot változtatott, mert az akadémiának újabb választottjai lettek kiküldve, névszerint: Borda, Lagrange, Laplace, Monge és Condorcet, a kik 1791. május 19-kén beadott javaslatuk szerint, a másodperc inga hosszúságát, mint mérték alapját, elvetették, mert ez két nagyság által és pedig az időnek szükséges nagysága és a másodpercek önkényes felosztása által volt föltételezve; e helyett azonban a délvonal elfogadását ajánlották, úgy, hogy méressék egy elégséges hosszúsága az ivnek, melyből kiszámítandó lenne a körnégyzet és ennek tizmilliomod része legyen mint egység megállapítva, azonban miként a körnél, úgy a rendes mértéknel és az ebből származtatottnál, a számtani felosztás és pedig a tizedosztály behozandó, minden önkényszerű azonban elvetendő lenne.

Ezen javaslat elfogadtatott és fölkérte a király az akadémia által megválasztottakat a kivitellel megbízni, azonban az akadémia 1792-ben feloszlott, két törvény által, Berthollet, Borda, Briston, Coulomb, Delambre, Hauy, Lagrange, Laplace, Mechain, Monge, Prony és Vandermonde francia tudósok a kivitellel megbízva lettek.

Minthogy pedig a meternek kiszámítása, a megmért ívrészletből a földhajlásnak elfogadott nagyságához képest különböző értéket állított elő; törvényben meghatározatott, hogy a szabályszerű meter egy oly fémrúddal tételessék egyenlővé, mely még 0° C. hőmérsékletnél is, a szabályszerűen meghatározott perui öln (Toise) 16, 25 °C. mérsékletnél 443296 perui vonalat mérjen, minthogy az által a körnégyzetnek tizmilliomod rész hossza volt kifejezve. Mint súlymérték egysége vétetett pedig egy oly köb 4° C. tiszta viznek súlya, mely köbnek oldalhossza a fennebbi hossz-mérték századrészeként megfelelő.

(Folytatása következik.)

K ü l f ö l d.

A „Wiener Ztg“ hozza Wassernek a gráci orsz. főtvörényszék elnökévé lett kinevezetését.

A bécsi lapok az ifju csehek resolúcióját hidegen tárgyalták s úgy nyilatkoztak, hogy többé elvi nehézségeket, a Reichsrathba való belépést illetőleg, nem lehet emelni. A „Vaterland“ constatálja a két töredék egyesülését a Reichsrathba való belépést illetőleg.

Tyrolai képviselő: Giovanelli, képviselői mandátumát letenni szándékozik.

A „Fremdenblatt“ szerint az orosz kormány az osztrák alattvalóknak a galicziai orosz határ átlépésénél a határ vámot illetőleg kedvezményeket tett.

Az osztrák kereskedelmi miniszteriumban másod vasuti vonatokra anyagok gyűjtetnek s az erre vonatkozó törvényjavaslatok közelebből be fognak terjesztetni.

A berlini „Reichsanzeiger“ közreadja az Arnim perben a titkos tárgyaláson felovasott iratokat. A birodalmi cancellár körövényét 1872. május 3-ról, s a bevezetésben megjegyzi, hogy a kormány felhatalmazottnak semmi esetre sem tekintheti magát arra nézve, hogy más kormányok bizalmas vagy titkos közleményeit nyilvánosságra hozza, a mennyire ezek Németországot illetik, minden köztudomásra hozathatik, a nélkül, hogy a külföldi viszonyoknak ártana, vagy, hogy épen a békét megzavarná. Az említett jegyzék hangsúlyozza, hogy te-

kintettel a pápa állásának a csálhatatlanság kimondása általi lényeges megváltozására, nagyon óhajtható, hogy az európai hatalmak a közelebbi pápaválasztással szemben egyesüljenek.

Hirrovat.

Tisztelettel kérjük az előfizetéseket mielőbb megtenni, mivel a fölösleges példányok kiállítása sok költségbe kerül.

— **Thuri Gergely** volt városi főispánunk részére, tiszteletbeli polgárrá lett megválasztása alkalmából, az erről díszokmány kiállítása a közelebbi közgyűlésben határozattá vált.

— A „Kelet” újévi száma új szerkesztővel s egy csomó új kötekedéssel jelent meg; vajjon mit gondol az a „Kelet” friss szerkesztője, hogy olvasóit ily szép új évi ajándékkal lepi meg?

— A „Kelet” az egész continensen a legerősebb deákparti lap, újévi számában rólunk sem feledkezett meg s pártállásunk felől intéz egy kérdést; úgy tudjuk épen a „Kelet”-tel szemben volt alkalmunk már állásunkat tisztázni, mihez még csak annyi hozzá tenni valónk van, hogy mi nem tartozunk a mamelukok pártjához.

— **Madarassy Pál** pénzügyminiszteri államtitkár, a legutóbbi hírek szerint, hivataláról lemondani s közjegyzői állásra versenyezni készül.

— **Román Miron**, az új metropolita, N.-Szebenben igen nagy pompával fogadtatott. Díszlovas banderium kísért a vasúttól a rezidenciáig. Az utcák legnépesebbek voltak, hol a metropolita elhaladt, az ablakok is virágokkal s szőnyegekkel voltak feléktve. A román és a többi egyházak eléje harangoztak. A vasútnál Popea üdvözölte a román consistorium, Bologa a román nép nevében. A széklakban a consistorium s többféle küldöttségek tisztelegtek a metropolitánál. Az öröm nagy.

— **Asboth János**, a nevezetes röpirat szerzője, állomásától végleg elmozdított. Az elbánás nagyon gyors s az újévi ajándék számára nagyon is meglepő.

— **Benedek Aladár** „Új idők” című szépirodalmi lapjának mutatványszáma szintén előttünk fekszik. Az ízléssel kiállított új lap mindenben megfelel a szerkesztő által előfizetési fölhevítésében tett ígéreteinek. — Ajánljuk e valóban tartalomdús s jeles munkatársakkal rendelkező szépirodalmi közlönyt olvasóink figyelmébe, melynek előfizetési ára egy évre: 10 frt.

— **Diplomáciai élez.** Andrassy gróf e napokban reggel épen öltözködéshez fogott, midőn az angol nagykövetet jelentik be nála. A nagykövetet a diplomáciai etiquette szerint nem szabad várakoztatni, mivel az közvetlenül uralkodójának személyét képviseli; de ezúttal a kissé korán járó követnek mégis várnia kellett tíz perczig, míg a külügyminiszter elfogadhatta. „Jó reggelt, Mylord, nemde ön az angol királyné személyét képviseli?” „Ugyvan.” „Akkor meg fog bocsátani, hogy várakoztatam, mert a királyné képviselőjét nem tehettem ki annak, hogy... pongyolában találjon.”

— **Sajtópör.** A „Magyar Allam” hadat izent a „Magyar Politika”-nak. A háborúnak egy érdekes sajtópör vet majd véget; bár a mi jelen magyar politikánkat is meg lehetne egy kis sajtópörrel buktatni.

— **Budapest 1875-ik évi költségvetésébe** egyedül a tanügyi kiadásokra egy millió kétszáz húszezer forint van előirányozva. Elég összeg a mivelődés útjának egyengetésére.

— **Szathmári Laczkóeziné** asszony tőlünk lett távozása után Szathmáron ülte meg jubileumát, hol szintén a „Mamá”-ban lépett föl.

— A „Vasárnapi Ujság” decz. 27-ki száma következő tartalommal jelent meg: Jókai Mór a forradalom alatt (Jókai 1849-i sajátkezűleg rajzolt arcképével). — Az utolsó vers s az utolsó golyó. (Jókai Móról Zeyk Domokos halála 1849-ben” című képpel.) — A nap alkatrészei s működése. (Rajz a csillagászat köréből.) — Milyen magasságban élhet az ember? — A lég hajótörtei. (Verne regénye; két képpel.) — Karácsonv a jég között. („Az osztrák-magyar északsarki expedíció karácsonja” című képpel.) — Jókai forradalom alatt irt műveiből. — A hétről. (Tárca.) — Irodalom és művészet; közintézetek, egyház és iskola; mi újság; s erk. mondanivaló; sakkrovat. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára félévre 4 frt; a „Politikai Ujdonságok”-kal együtt 6 frt.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1874-dik évi decz. 28-án és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő (Folytatása és vége köv.)

III. Tanács bűnügyekben.

Vajda Simon k. t. r. b. által.

Bungyilla Todor emberölési pere.

Antalfy Gábor k. t. r. b. által.

Schmidt Tamás becsületsértés, Siklodi Gábor testisértés, Sigmond Györgyné becsületsértés, Nyisztor Mária s t. testisértés, Lányi Julianna testisértés, Tanczos András testisértés, Heczegán Juon testisértés, Nisztre Juon testisértés, Biró Gergely testisértés, Szenden Nicolai vagyon biztonság iránti bűnügyök.

Speech Adolf k. t. r. b. által.

Botár Antal s t. becsületsértés, Madrea Savina becsületsértés, Román Rupa Mihailla becsületsértés, Botár Imre becsületsértés, Popa Isaille testisértés, Csóka George testisértés, Duleu George s t. becsületsértés, Nauu Mihailla testisértés, Siofáriu Vaszilie becsületsértés, Tenaszi Juon testisértés, Kulicza Danilla testisértés, Clonsiu Petru testisértés, Sburesa Ilie testisértés, Szávu Zeika Miklós becsületsértés, Rotariu Szoszim lopás, Bukur Juon testisértés, Lolu George testisértés, Gál Józsefné becsületsértés, Vén Mihály becsületsértés, Kelterman Julia becsületsértés, Miklós Ferencz s társa vagyonbiztonság iránti bűnügyök.

Sztoyka Antal k. t. r. b. által.

Marilla Petru s társai súlyos testisértés, Dregesen Miklós s társai tolvajság, Rácz László tolvajság, Paveleán Mateiu Pinteá K. testisértés, Ciolán Juon becsületsértés, Rusz Vaszilie I. Juonicza testisértés, Bitter Dániel becsületsértés, Popa Nicolai testisértés, Gábor Zachiu lopás, Pauchth Sámuel tulajdon biztonság, Dochia lui. Petru Sonu becsületsértés, Flesáriu Juon becsületsértés, Arva Józsefné testisértés, Fekete József becsületsértés iránti bűnügyök.

Dr. Dózsa Miklós k. t. r. b. által.

Oanca Vaszilia emberölés, Stojka Péter lopás, id. Zsombori János s társai lopás, Gál Ferencz életbiztonság, Salomia lui Georg Berzán s t. lopás, Miresa Nicolai testisértés, Groza Jákob súlyos testisértés iránti bűnügyök.

IV. Tanács urbéri ügyekben.

Popovics Servián k. t. r. b. által.

Keczán Kosztánné s társai Szalánczi Lőrincz ellen több urbéri fekvők, Inczédi Sámuel s társai m.-forró több lakosok e. szőlődézsma váltság iránti perük.

Antalfy Gábor k. t. r. b. által.

B. Bornemissza Sándor hagyatéka Rhéner Mihályné e. egy beltelek s külsők, özy. Simény Györgyné Dragus Márton e. egy belállomány s külsőségei, gr. Pejáchevich Márkné Veress Mihály e. egy állomány, Audonia Vaszilika gr. Bethlen Farkasné e. egy állomány, b. Rauber Nándor Kádár Demeter e. majorsági fekvők. báró Bánffy Dániel a karácsonfalvi volt urbéresek e. közlegelő elkülönítése, gr. Kálnoky Dénes a miklósvári több birtokosok és volt urbéresek egy a nagy-középjaitai és köpeczi határtagosítás iránti perük.

Gruz István k. t. p. b. által.

Gidófalvi Sabina Kabós Lászlóné Zsoldea Nonu s társai e. majorsági beltelek, gr. Lázár Kálmán s birtokos társai a benzenczi volt urb. e. legelő elkülönítése, Kökök községe a Nyényi közbirtokosság e. erdő kiszakítás, gr. Teleky Sándor és Gyula Telek és Vajda-Récsé községek e. tagosítás, legelő elkülönítés és erdőszabályozásért indított urbéri pereit.

Felelős szerkesztő:

KUTI ALBERT.

Főmunkatárs:

DOBAI ALBERT.

(82)

(1—4)

Kiadó szállás.

A Szt.-Miklós-utczában 773-ik házszám alatt 3 szobából, egy konyhából és kamarából álló — tágas udvarral és kerttel ellátott belső telek az 1875-ik év Szt.-Györgynapjától kezdődőleg egy vagy több évre bérbe kiadó. Értekezhetni a Szt.-Miklós-utczában 795. házszám alatt.

Vizsgáljatok meg mindent, s tartsátok meg a jót!

(66)

(12—24)

Számtalan esetekben jönnek bizonyult s orvosi tekintélyek és magánosak tanusítványai által kintetett gyógyszerek.

Dr. Miller móhnyóvny-nedve.

Leghathatós szer köhögés, mellhurut, nátha, nyálkásság, rekedtség, kezdődő tüdővész, s a gyermekek számárhurutja ellen; ezer meg ezer esetben bebizonyulva. — Egy eredeti üvegtégely ára, használati utasítással 3 nyelven 50 kr. o. é.

Miller óvbalzsama görcsök ellen.

Törvényes vegytani elemzés szerint 1868. ápril 8-ról a növényország leghasznosabb neiből a legszorgalmatosabban készítve, erősítő és üdítő hatásánál fogva messzire kitünőleg ismerve a gyomor és végbél nyálkássága, emésztéshiány, gyomorgyengeség, görcsös gyomorhaj, vérhas, puffadás és kólika-fájdalmak ellen. Ezenkívül leghathatós és legerősebb szer hosszas és kimerítő beteg-égek ellen. Egy nagy üveg ára 1 frt 50 kr., kisebb üvegé 80 kr.

Valódi minőségben a következő raktárakban kapható: Maros-Vásárhelyt Bucher M. kereskedőnél, Aradon Tones és társánál, ugy Prener W.-nél, Balasfalván Schissel. K. gyógyszerésznél, Beszterczén Kelp F.-nél, Baróthon Libitzky M. gyógyszerésznél, Szászvároson Rekert gyógy., Gyulafehérvárt Fröhlich Gyula gyógyszerésznél, Csikszeredán Leicht F.-nél, Fogarason Steinburg I.-nél, Gy.-Ditrón Szathmári I.-nél, Gy.-Szt-Miklóson Fröhlich F.-nél, Brassóban Jekelius Nándor, Kugler Ede, Száva gyógyszerészek és Galtz G. kereskedőnél, K.-Vásárhelyt Lukács F.-nél, Kolozsvárt Binder K. gyógyszerésznél, Kovásznán Mehlik és Imre, Medgyesen Hinz A. gyógyszerésznél, Szász-Régenben Dietrich S.-nál, S.-Szt-Györgyön Csuttag és társánál, Segesvárt Teutsch I. B., Szamos-Ujvárt Csauz J.-nél, Temesvárt Weszely M.-nél és I. Peiher gyógyszerésznél, Abrudbányán M. Vlád gyógyszerésznél.

Használati utasítás mindegyik szerhez három nyelven.

(81)

Butor-eladási hirdetmény.

3—3

Maros-Vásárhelyt a Görög-ház felső emeletén egy egész új garnitur féderes butor s több más házi butorok, ugyszintén konyha eszközök szabadkézből eladók. Értekezhetni ugyanott tulajdonos dr. Márkus Sámuel rabbi urral.